

RESOCJALIZACJA PRZEZ DZIAŁANIE

Budujemy wspólne dobro! Pomagamy mieszkańcom Domu Pomocy Społecznej w Białymstoku.

W Areszcie Śledczym w Białymstoku proces resocjalizacji nie kończy się w murach celi. Wierzymy, że najskuteczniejszą drogą do zmiany jest kontakt z drugim człowiekiem i poczucie bycia potrzebnym. Dlatego z dużą satysfakcją kontynuujemy współpracę z Domem Pomocy Społecznej w Białymstoku, gdzie nasi osadzeni dbają o bezpieczeństwo i porządek na terenie placówki, mierząc się z zimową aurą.

Praca ważnym elementem resocjalizacji?

Odbudowa poczucia sprawstwa i wartości społecznych to jeda z ról oddziaływań penitencjarnych. Wyjście do pracy na rzecz osób starszych i schorowanych daje osadzonym jasny sygnał: „**Moje działania mają znaczenie**”. To kluczowy moment w procesie powrotu do społeczeństwa – zamiana bierności na aktywną pomoc.

Nauka empatii i odpowiedzialności poprzez pomaganie innym to kluczowy aspekt. Kontakt z potrzebami podopiecznych DPS-u to najlepsza lekcja wrażliwości. Osadzeni uczą się, że ich siła może służyć ochronie słabszych, co jest fundamentem trwałej przemiany postaw. Zachęceni i kierowani przez funkcjonariuszy przełamują bariery i uczą się tolerancji.

Takie inicjatywy uczą nas wszystkich tolerancji. Społeczeństwo ma okazję zobaczyć w osadzonym człowieka, który naprawia swoje błędy, a osadzeni uczą się szacunku do norm i wartości, których wcześniej nie przestrzegali. Resocjalizacja to nie tylko kara, to inwestycja w bezpieczną przyszłość nas wszystkich, w skuteczną readaptację. Kiedy osadzony angażuje się w pracę społeczną, uczy się dyscypliny i współpracy. Dzięki temu, opuszczając mury aresztu, ma szansę stać się świadomym, odpowiedzialnym obywatelem i sąsiadem.

Jesteśmy dumni, że jako Areszt Śledczy w Białymstoku możemy wspierać lokalną społeczność, jednocześnie dając osadzonym narzędzia do budowania nowego, lepszego rozdziału w ich życiu.

Pomaganie bez barier i murów

Dziękujemy Dyrekcji i Pracownikom DPS w Białymstoku za otwartość i współpracę, która udowadnia, że **pomoc nie ma barier!**

Zdjęcia: mjr Jerzy Andrejuk
Tekst: st. chor. Anna Sawicka

